

det, som de i Kommissionen egentlig skulde beskæftige sig med, saa sige de alligevel, at de finde, at de bør optage Spørgsmaalet om, „hvorvidt der overhovedet er Anledning for Staten til vedblivende at opretholde en Tandlægeskole. Det er fra Tandlægestandens Side ofte fremhævet, at Tilgangen til Tandlægeskolen som en Følge af de forholdsvise lempelige Adgangsbetinger har været saa rigelig, at der, siden Skolen oprettedes“ o. s. v. Jeg skal ikke citere videre paa dette Sted, men blot fremhæve, at de i Indledningen begynde med at gøre opmærksom paa, at der som Følge af de lempelige Adgangsbetinger har været saa rigelig en Tilgang til denne Tandlægeskole siden Skolens Oprettelse, at der er blevet saa og saa mange Tandlæger, som de siden komme til at udvikle; og de gøre opmærksom paa, at der i Forhold til andre Erhverv er en overordentlig stærk Stigning, en Stigning, der er saa stor, at medens Befolkningens Stigning i et vist Tidsrum kun har været 8 pCt., var Stigningen i Antallet af Tandlæger tiltaget med 283 pCt. Ganske vist har der ikke i København været en saa forbausende stor Tilgang, men derimod er Antallet af Tandlæger i dette Tidsrum, nemlig fra 1886 til til 1904, udenfor København vokset fra 32 til 146. Efter at de have udviklet dette, hedder det videre — nu citerer jeg igen ordret: „Efter foreliggende Oplysninger tør man endvidere gaa ud fra, at den større Konkurrence i det hele har medført en ikke ubetydelig Nedgang saavel i Lægernes som i Tandlægernes gennemsnitlige Udbytte af deres Erhverv.“ Derefter gaar man over til at vise, hvorledes Tandlægerne lide under Konkurrence fra to Sider, baade fra Lægernes Side, som have Lov til at trække Tænder ud og endog kunne nedsætte sig som praktiserende Tandlæger, og dernæst fra Tandteknikernes Side, og efter at have paavist, som jeg synes, ret udførligt, hvorledes der i Grunden bliver en Tandlægemisere, fordi der paa Grund af de lempelige Adgangsbetinger er en saa vældig Tilgang af tandlægestuderende, fremsætte de deres Forslag. Jeg overlader til ærede Medlemmer at afgøre, om det er mig, der ikke har forstaaet at læse, hvad der er skrevet, eller det er det ærede Medlem, der har glemt, hvad han har været med at underskrive. Det ærede Medlems Forundring over, at Flertallet ikke er gaaet med Ministeren, forstaaer jeg ikke rigtigt. Da han selv hører til et Mindretal og finder det saa rimeligt, at Mindretallene ere gaaede mod Ministerens Ind-

stilling, synes jeg, at han snarere end at undre sig skulde glæde sig over, at der her er et Punkt, hvor der er skøn Enighed mellem Mindretal og Flertal. Det ærede Medlem finder maaske, at det er heldigst for den Politik, han er med til at drive, at der overalt kan blive noget at agitere paa, og ønskede maaske, at han ogsaa paa dette Spørgsmaal kunde have den Fornøjelse at sige: se, saadant noget kan Flertallet gaa med til.

K. M. Klausen: Jeg nødsages til atter at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Han sagde, at hvis Københavns Kommune skulde have Del i dette Tilskud til sin Aftenskole, vilde det blive et direkte Tilskud til Kommunens Kasse. Det vil det aldeles ikke blive mere, end det er til de andre Kommuner, som nu faa Del i disse Tilskud. Hvis nemlig de andre Kommuner, som nu have Statstilskud, ikke fik det, vilde det betyde, at Kommunen af sin Kasse kom til at lønne Lærerne, altsaa Kommunens Kasse sparer nu det Beløb, som Læreren faar fra Statskassen. Jeg skulde imidlertid ikke have det allermindste imod, at den Sag blev ordnet saaledes, at den Del af Tilskuddet, som tilfaldt Københavns Kommune, gik gennem Skoledirektionen direkte til de Lærere, som have ydet Undervisning, saa at der ikke kom en Øre af disse Penge ind i Kommunens Kasse, og jeg skulde ydermere ikke have det mindste imod, at Københavns Kommune uanset Statstilskuddet alligevel vedblev at give Lærerne samme Løn, som de i Øjeblikket faa fra Kommunens Kasse. Saaledes kunde denne Sag ordnes, forudsat at den højtærede Minister er villig dertil; der var ikke det mindste i Vejen for at ordne det saale es, at ikke en Øre af disse Penge vilde gaa ind i Kommunens Kasse. Desuden kan det siges om Aftenskoleundervisningen her i København, at den lider ikke af de Fejl, som denne Undervisning, efter hvad det ærede Medlem for Assens (Berntsen) oplyste os om, ude i Landet lider af. Thi hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, er det virkelig en meget betænkelig Sag, at Staten yder disse Tilskud til Aftenskoler ude i Landet, saa er det sikkert, at disse Tilskud blive misbrugte. Jeg haaber, at denne Side af Sagen maa blive nøje undersøgt. Det er dog ikke Mening herinde, at Tilskuddene skulde gives til en Undervisning som den, det ærede Medlem betegnede med et saa stærkt Udtryk som Humbug.